

Fremsat skriftligt i folketinget ¹⁴/₁ (F. sp. 1763). 1. beh. ²¹/₁ (F. sp. 1853). Partiernes ordførere: Mørk, Ladefoged, Poul Claussen, Ingeborg Refslund Thomsen, Petra Petersen og Viggo Starcke. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Mørk, Kaj Andresen [formand], Ditlevsen, Lysholt Hansen, Johs. E. Larsen, K. Axel Nielsen, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Ladefoged, Vagn Bro, Marius Buhl, Henry Hansen, Helga Pedersen, Poul Claussen, Bruun de Neergaard, Hanne Budtz og Ingeborg Refslund Thomsen [næstformand]). Betænkning (B. sp. 569) afgivet ¹⁵/₄. (Ordfører: Mørk). 2. beh. ²²/₄ (F. sp. 4010). 3. beh. ²⁷/₄ (F. sp. 4172). *Loven stadfæstet 24. maj 1955.* (Lovt. nr. 168).

Loven har nær tilknytning til og gennemførtes samtidig med de to nedenfor omtalte love om *ændring i lov om udøvelse af tandlægevirksomhed og om euforiserende stoffer.*

Af bemærkningerne til forslaget til den heromhandlede lov fremgår, at de konstaterede misbrug af morfin og andre euforiserende lægemidler tidligere navnlig er forekommet indenfor 2 hovedgrupper af personer.

Den ene gruppe omfatter *personer beskæftiget indenfor medicinalvæsenet*, og indenfor denne gruppe er det navnlig blandt lægerne, misbrugene har vist sig. Misbrug af euforiserende stoffer hos læger skyldes måske, at deres ofte hårde og anspændende arbejde med krav om oplagthed på alle tider af døgnet kan medføre trang til stimulans, og det forhold, at adgangen til stofferne for deres vedkommende er så let. Af lovgivningsforanstaltninger mod misbrug indenfor denne gruppe af personer har man hidtil kun haft en række i forskellige love optagne bestemmelser, som giver mulighed for efter en besværlig procedure at *fratage læger og forskellige andre medicinalpersoner retten til at udøve deres gerning, hvis de må anses for farlige under udøvelsen af denne*, bl. a. på grund af misbrug af morfin og lignende. Bestemmelserne har så godt som kun været anvendt overfor læger, og først når de var meget stærkt mærkede af deres misbrug.

Den anden gruppe omfatter i det væsentligste *personer, som er blevet eufomane, fordi de engang er blevet vænnet til euforiserende lægemidler i forbindelse med en sygdom og siden ikke har kunnet frigøre sig for dem.* Mens et mindretal af sådanne personer har skaffet sig midlerne gennem receptfalsk og dermed har kunnet rammes af straffeloven, har langt de fleste skaffet sig stofferne ved *ægte lægeattester*, hvilket har været muligt bl. a. ved henvendelser til flere faste læger og på grundlag af de afvænnings symptomer, der kan opstå hos eufomane. I den senere tid har der i enkelte tilfælde været rejst straffesager efter *lægelovens § 18* for forsømmelig lægegerning mod læger, der har foretaget ordinationer til eufomane på særlig